

ζήτημα είναι αρκετά σπουδαίο κι αξίζει να ζετασθή κάπως με περισσότερη ακρίβεια για να φανή αν η αγάπη προς την πατρίδα και το έθνος μπορεί να συμβιβαστή με την αγάπη προς όλη την ανθρωπότητα. Αξίζει να ζετασθή τόσο περισσότερο, όσο βρίσκονται πολλοί, που λένε ότι το Ευαγγέλιο δεν παραδέχεται αγάπη στην πατρίδα, δεν αναγνωρίζει εθνική φιλοτιμία. Το Ευαγγέλιο έχει κοσμοπολιτικό χαρακτήρα και θυσιάζει την ιδέα της πατρίδας και του έθνους στην ιδέα της ανθρωπότητας. Καλό θα είναι λοιπόν να εξετάσουμε με την ευκαιρία αυτή αν σύμφωνα με το Ευαγγέλιο μπορεί να συμβιβαστή ο πατριωτισμός με το ενδιαφέρον για την ανθρωπότητα όλη — αυτό πρώτο — και δεύτερο ποιό απ' όλα τα χριστιανικά έθνη κατάλαβε και έδειξε και με έργα, ότι κατάλαβε καλά-καλά αυτό το πνεύμα του Ευαγγελίου.

Τίποτε δε μας δυσκολεύει, Σεβασμ. Δέσποτα και αγαπητοί αδελφοί, να παραδεχτούμε, πως εκείνος που φανέρωνε ευχάριστα και λυπηρά συναισθήματα στην ζωή του, κείνος που έκλαιγε στον τάφο του πολύτιμου φίλου του, του Λάζαρου, κείνος που όταν ήρθε πλέον ή ώρα να φύγει από τον κόσμο αυτό, έδειξε πως τρυφερά αγαπούσε τη μητέρα του και φρόντισε να τη συστήση, έδειξε μ' άλλα λόγια αληθινή τρυφερότητα παιδιού προς μητέρα, πως κείνος, λέγω, είχε ιδιαίτερη συμπάθεια προς τη γη, που ανέπνευσε τον αέρα της τον καθαρό και έπλετο νερό της το δροσερό, προς τη γη, που χαιρέτιζε ταχτικά από τις πρώτες μέρες του τον ήλιο και στην ανατολή και στη δύση του. Είτανε άνθρωπος σωστός και δημοσιόσλος διόλου με μας και γι' αυτό ίσα-ίσα είναι, σύμφωνα με τους ψυχολογικούς νόμους πολύ φυσικό και πολύ σωστό να είχε και κείνος ιερές και γλυκές ανάμνησες από τη γη, που πέρασε τα παιδικά του χρόνια. Το ιδιαίτερο αυτό ενδιαφέρον για την γη εκείνη πολύ καλά το έννοουσαν, κ' οι Απόστολοι του και γι' αυτό το λόγο ο Ευαγγελιστής Ματθαίος λέγει ότι πήγε στην ιδία, τη δική του δηλαδή πόλη.

Αν ακόμα παρακολουθήσουμε με πολλή προσοχή και το δημόσιο κ' επίσημο βίο του θα πειστούμε εύκολα και πάλι, ότι θερμό ενδιαφέρον αισθάνονταν για τη πατρίδα του και το έθνος του πρώτα-πρώτα κ' ύστερα για όλη την ανθρωπότητα. Εκείνος που έλεγε ότι «πλησίον» είναι ο κάθε αν-

σω από τώρα για να μη σε ξυπνήσω το πρωί...

— Καλά, καλά! Δε θέλω φιλιά!... Για λίγες ώρες που θα λείψετε δεν τ' έχω σε καλό...

— Να μη στεναχωρηθής καθόλου! Στις πέντε θα είμαστε δω.

— Θα σ'ς νοιώσω, πιστεύω το πρωί. Καλή νύχτα!

Η κυρία Σεβαστή έφυγε γενατωμένη. Φανερό είτανε πως μετάνιωσε γιατί τούδωκε την άδεια γι' αυτό το ταξίδι. Έψαχνε με κερδί να βρή καμμιά αιτία να τους τα χαλάση. Σα δεν προφτάνανε κρυφά να φύγουν, κάτι ως το πρωί θα τους σκάρωνε!

— Δεν κατάλαβα, καλά καλά, δε θέλ' τάχα ή κυρούλα μ' νάρθω και γώ μαζί σας; σα δεν το θέλ' γώ δεν έρχομαι — τους είπ' ή Μαριώ, συλλογισμένη...

— Είσαι κουτή! Κείνη, που σ' αγαπάει τόσο, γιατί να μη σε θέλει μαζί μας;

— Εέρ' και γώ, ή φτωχιά! Σάματις έτσι δά το κατάλαβα...

— Δεν το κατάλαβες καλά! Δεν εΰξερε πως έχεις μπάρμπα το φύλακα... Έλα τώρα, Μαριώ μου, νοικοκυρέψε τα πράματά μας στη βάρκα κι εμε να κοιμηθής... πρωί πρωί θα σηκωθούμε!

— Και σεΐς, παιδιά, το ίδιο πρέπει να κάνετε — είπ' ο Άραπης, βάζοντας στη βάρκα τα πράματα.

(άκολουθει)

θρωπος, κείνος που δεν ήθελε να έννοήση με κανένα τρόπο τις αποκλειστικές ιδέες του Έβραϊκού λαού, ήθελε πάντοτε να κάμη τις πρώτες ευεργεσίες στους πατριώτες του και στο έθνος του. Ήρθε να σώση και να γιατρέψη, έλεγε πολλές φορές, τα χαμένα πρόβατα του Ισραήλ. Με αυτά έδειχνε ίσα-ίσα, ότι προτιμότερα ήθελε να ξεπληρώση τα μικρότερα και τα λαφρότερα χρέη του κ' ύστερα τα μεγαλύτερα και τα πιό έκτεταμένα. Έδειχνε ένδιαφέρον θερμό κι αγάπη συγκινητική στην αρχή για τους πατριώτες και κείνους που είτανε απ' το ίδιο έθνος κ' ύστερα για τους άλλους με τους όποιους δεν συνεδένονταν άμέσως. Ή και ίδου και ένα παράδειγμα που βεβαιώνει πολύ καλά όλα τα προηγούμενα. Είχε φτάση, λέγει ο Ι. Ευαγγελιστής Μάρκος, ο μέγας κείνος δάσκαλος στα σύνορα της Τύρου και της Σιδώνος. Γυναίκα δ' α Έλληνις Συροφοίνισσα την καταγωγή έτρεξε να πείση στα πόδια του και να τον παρακαλέση να θεραπεύση το κοριτσάκι της που βασανίζονταν από άκαθαρτο πνεύμα. Άκουσε όμως, ότι έπρεπε να χορτάσουν πρώτα τα παιδιά τα γνήσια κ' ύστερα τα άλλα κι ακόμα ότι δεν είναι καθόλου σωστό να πάρη κανείς κείνο που είναι για τα παιδιά και να το δώση στα σκυλάκια. Βέβαια αφού είδε ότι επέμενε ή δυστυχισμένη εκείνη γυναίκα με μεγάλη πίστη και άφοσίωση, τής έκαμε την καλοσύνη και τη γιατριά ο μέγας κείνος γιατρός. Άλλα τα πρώτα που τής είπε δείχνουν φανερά και καθαρά ότι έπρεπε να χορτάσουν πρώτα καλά-καλά οι δημοθείς κ' ύστερα οι άλλοι που είτανε από άλλα έθνη. Αυτά ίσα-ίσα είχε στο νου του κι ο άπóstολος Παύλος, κ' έλεγε ότι το Ευαγγέλιο είναι δύναμη του Θεού για τη σωτηρία του καθενός, που έχει πίστη, πρώτα του Ιουδαίου κ' ύστερα του Έλληνα. Ύστερα από όλα αυτά ρωτώ, αγαπητοί αδελφοί, ε ευαγγελικός νόμος διατάζει να μη έχουν οι Χριστιανοί αγάπη προς την πατρίδα, να μη είναι άφοσιωμένοι πολύ πολύ μάλιστα στο έθνος τους; Όχι βέβαια. Ο Χριστός ε, τι έκαμε για τις σχέσες της οικουμένης και της κοινωνίας, το ίδιο πράγμα διώρισε με το νόμο του και με λόγο δηλαδή και με το παράδειγμα του και για τις σχέσες του έθνους και της ανθρωπότητας. Όπως έχει χρέος να εργάζεται ο καθένας για το καλό της οικουμένης του και να θέλη να την κάμη να προδέψη με δικαιοσύνη κι όχι με το να καταστρέψη άλλες οικογένειες, κατά τον ίδιο τρόπο πρέπει ν' αγαπά κανείς τη πατρίδα του και το έθνος του και να προσπαθή να τα μεγάλωνη και να τα δοξάζη όχι με το να εξαφανίση άλλα έθνη, αλλά με αγάπη και με δικαιοσύνη.

Την αρχή αυτή όμως την εφαρμόσαν και την εφαρμόζουν σήμερα οι Χριστιανοί και τα Χριστιανικά έθνη; Ίδου άπορία που θα προσπαθήσουμε να διαφωτίσουμε με λίγα λόγια.

(Στάλλο φύλλο τελιώνει)

Το μόνον πατριωτικόν

Το μόνον ειλικρινές

Το μόνον Έλληνικόν

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΥΠΕΡΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΗΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100,000 ΔΡΧ.

ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

31 Δεκεμβρίου 1908

Ο ΤΙ ΕΛΕΓΕ

Ξαναβγήκε ο «Εργάτης» του Βόλου και μας βεβαιώνει στο προχθεσινό του φύλλο πως θάνατι πιά άθάνατος γι αστιγουράρησε τα έξοδα της εκδούσης του. Πρέπει όμως να τον συντρέξουν (μ' έργα κι όχι με κούφια λόγια) κι όσοι ακολουθούν τις ιδέες του.

— Ο «Εργάτης» θα πουλιέται δω απ' τον κ. Αναστάση Τσαγκάρη (Πραχτορείο Έφημερίδων).

— Κάποιος βλέποντας φκιασιδωμένη απ' έξω κι από μέσα τη Βουλή μας, συλλογίστηκε: Καινούριο καπέλο στο ίδιο κεφάλι.

— Γιατί πολύ σωστά, όσο κι αν φκιασιδώθηκε ή Βουλή μας και φαίνεται σήμερα σαν καινούρια, τα ίδια κεφάλια θα φιλοξενήσιν κάτω από τη στέγη της.

— Λαχταρούσαμε να δούμε καινούριους βουλευτάδες, κι ως συνεδριάζανε ακόμα και σ' άχούρι.

— Δυο πολιτικοί μας ταξιδεύουν τώρα τις παραμονές της Βουλής, ο ένας στο Μαριώ για ψήφους κι ο άλλος στην Ήπειρο, όχι φυσικά για ψήφους αυτός.

— Κ' οι δυο άρχηγοί το κόμμα τους το λέν «Εθνικό κόμμα». Τώρα σε ποιό από τα δυο ταιριάζει ο βαρύς αυτός τίτλος, το δείχνει ή περιόδια του άρχηγού του.

— Ο κ. Μαυρομιχάλης στην Τρίπολη μίλησε και... για τους μαλλιαρούς. Θα φτιάξει και θα δείξει, λέει, άμα θάρθει στην Έξουσία! Και μεις άντι να θυμώσουμε και να λυπηθούμε γι' αυτά που είπες, το έναντίο χαιρόμαστε που με τους ρητορικούς κεραυνούς του μολόγησε πως το γλωσσικό ζήτημα γενικεύτηκε τόσο ώστε ναν το μεταχειρίζονται οι πολιτικοί μας και για έκλογικό τρίτιπυ τους.

— Ύστερ' από το λόγο του κ. Μαυρομιχάλη, λένε, ο κ. Μιστριώτης έπαψε να κλαίει και να δέρνεται πιά για το μακαρίτη το Δεληγιάννη, αφού βρέθηκε τώρα ο άξιος διάδοχός του.

Ο ΙΔΙΟΣ.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ν. Γιαν. Λίβερπουλ. Λάβαμε τη συντρομή του 909 και σ'ς ευχαριστούμε. — κ. Περίεργο. Οι «Λόγοι κι αντίλογοι» του κ. Βλαχογιάννη, που δημοσιευτήκανε στο περασμένο φύλλο, είναι ανέκδοτοι. Άνέκδοτα θάνατι και άλλα που θα δημοσιευτούνε στο φύλλο της άλλης Κυριακής «Ο,τ' ξανατυπώσουμε μέσα από τα «Προπούλαια» θαν το πούμε, καθώς το συνηθίζουμε. — κ. Γ. Ν. Κοττασ. στη Γενέβη. Δεν το λάβαμε το πρώτο δελτάρι. Τα βιβλία σου τα στέλνουμε σήμερα με ταχ. δέμα. Γράψε μας, παρακαλούμε, άμα τα λάβεις, να ξέρουμε. — κ. Πέτρο Φλ... Στείλε στο γραφείο μας ναν το πάρεις.

Γ: ΒΑΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

ΠΡΟΠΟΥΛΑΙΑ

ΤΟΜΟΣ Α'

Πουλιούνται δρ. 5 στα Γραφεία του «Νουμά».
Για το Έξωτερικό φρ. χρ. 6. Όποιος θέλει γράφει και στο ίδιο το συγγραφέα δρόμος Φωκυλίδου, 34, Αθήναι.

ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ

ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Μετεφέρθησαν εις την όδον Σταδίου 43 έντος του Χρυσού Οίκου (Maison Dorée) του μεγάλου Κατοπτροποιείου του κ. Α. Η. Ευαγγέλου, έναντι Στοάς Άρσακείου.

ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

ΤΡΕΙΣ ΜΗΛΛΑΝΤΕΣ

(ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ)

Πουλιούνται 1 δραχμή ή καθεμά στα γραφεία του «Νουμά».